

Opmerkingen en reacties concept UPLG

Met dit memo geven wij, in navolging van onze reactie op het koersdocument, een reactie op de conceptversie van het Utrechts Programma Landelijk Gebied (UPLG) zoals deze tot en met 14 november 2023 ter inzage is gelegd. Vooropgesteld willen wij u bedanken voor de gelegenheid om alsnog een reactie te kunnen geven op de conceptversie van het UPLG zoals deze ook aan het Rijk in de zomer van 2023 is gepresenteerd. Wij hebben gezien dat in vergelijking met het koersdocument de toon van het stuk is aangepast. Wij waarderen dat zeer. Dit laat onverlet dat we nog steeds grote zorgen hebben over de beoogde ontwikkelingen in het Utrechtse landelijk gebied. Daarom hebben we nog de volgende aandachtspunten en aanbevelingen:

We hebben nog steeds samen een klus te klaren

- In het concept Utrechts Programma Landelijk Gebied (UPLG) wordt, net als in de koersnotitie-UPLG, opnieuw de indruk gewekt dat de landbouw verantwoordelijk is voor de voorziene opgaven op het gebied van natuur/stikstof, water, bodem en klimaat. Dat is veel te kort door de bocht. Het zou beter zijn als wordt gesteld dat de landbouwsector kan bijdragen aan het bereiken van de beoogde doelen voor het landelijk gebied.
- Wij hebben eerder al gewaarschuwd voor het niet tot stand komen van een Landbouwakkoord en beamen en betreuren dat het ontbreken hiervan heeft geleid tot nog meer onzekerheid onder boeren wat het UPLG een extra moeilijk proces maakt.
- Dit concept-UPLG moet worden gezien als, zoals u het zelf zegt, een gezamenlijk startpunt. Met het oog op alle onvoorziene regionale en landelijke ontwikkelingen die we de afgelopen tijd al op ons af hebben zien komen (vaak ten koste van de landbouw) zal de tijd moeten uitwijzen hoe het vervolg er precies uit gaat komen te zien. Alleen wanneer er voldoende toekomstperspectief is voor boeren hebben de UPLG-opgaven kans van slagen.
- Het belang van voedselzekerheid en het strategisch belang van een sterke landbouw komt in het stuk onvoldoende voor. Juist in tijden van toenemende armoede - met voedseltekorten als gevolg - en grote dreigingen binnen Europa en dichterbij huis dan dat we ons de voorbije decennia hebben kunnen voorstellen, zou het allereerst over deze basiszekerheden moeten gaan.
- Samenwerken met gebiedspartners staat centraal in de aanpak voor een vitaal landelijk gebied in Utrecht. Bij een gebiedsproces zijn wat betreft LTO Noord alleen stakeholders betrokken die aan de doelstelling van het gebied een bijdrage kunnen leveren. Partijen die niet kunnen of willen leveren moeten daarom niet aan tafel zitten.
- Ook andere sectoren dan de landbouw moeten evenredig bijdragen aan het behalen van de gestelde doelen. We missen in dit stuk de reductiedoelstellingen voor andere sectoren. Wat doet bijvoorbeeld Schiphol, welke gevolgen zijn er voor verkeer en wat moeten consumenten doen om hun bijdrage aan het UPLG te kunnen leveren?
- Om dit te kunnen bewerkstelligen is het van onmisbaar belang dat de provincie Utrecht vaker haar landelijk gebied ingaat om met de landbouw te spreken en de sector zo voldoende te betrekken.
- Let op: voor participatie van boeren in gebiedsprocessen of anderszins is vrijwillige deelname een voorwaarde! Het kan op geen enkele manier de bedoeling zijn dat op te leggen. Het oplossen van de problemen voor PAS-melders, interimers en andere onvergunden blijft hierbij een voorwaarde om überhaupt aan gebiedsprocessen te kunnen beginnen! We waarderen dat de provincie Utrecht dit signaal ook bij het Rijk afgeeft.

Opgaven, doelen, ambities en denklijnen

- We willen onze zorgen uiten over het werken vanuit 'harde' cijfers. We vrezen dat wanneer bijvoorbeeld voorgenomen percentages en absolute getallen (zoals bijvoorbeeld de ammoniak-emissie van 40 kg/ha/jaar), die horen bij gestelde doelen, niet worden gehaald, dit telkens opnieuw juridisch zal worden aangevochten. LTO Noord maakt zich grote zorgen over de gevolgen daarvan. Het zou beter zijn om 'streefcijfers' te hanteren, dit laat enige ruimte voor het net wel of net niet behalen van doelen zonder dat daar direct een juridische strijd tegenover staat.
- Wij staan achter het behalen van de doelen rondom de Kaderrichtlijn Water (KRW). Maar het is een onmogelijk en oneerlijk scenario dat, wanneer slechts 1% niet gehaald wordt, de gehele bijdrage aan deze opgave wordt afgekeurd. Wij willen maatwerk.
- LTO Noord heeft zich eerder al geconformeerd aan de gemaakte afspraken rondom het Akkoord van Utrecht. Met dit convenant zijn we het samen eens geworden over het te realiseren Natuurnetwerk Nederland (NNN) tot het jaar 2027 in de provincie Utrecht en de wijze waarop dit moet gaan gebeuren. Wij kennen en onderschrijven nog steeds deze overeenkomst. De doelstellingen zijn nog altijd leidend voor de totstandkoming van nieuwe natuur en daar moet het wat ons betreft ook bij blijven. Er mogen niet telkens nieuwe natuuropgaven bij komen. Landbouw en natuur zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. We gaan als landbouw dan ook niet meewerken aan nog meer hectares nieuwe natuur.
- Voor de realisatie van de NNN blijft de saldo 0-benadering het uitgangspunt. Van belang is dat deze berekeningsmethodiek op regionaal niveau wordt uitgevoerd en ook dat per saldo de omvang van het agrarisch areaal gelijk blijft!
- Wij staan voor dat bij de uitvoering rondom VHR-agrarische natuur (met agrarisch natuurbeheer) te allen tijde een passende beheersvergoeding voor boeren hoort. Als er wordt gesproken over langjarig bedrijfseconomisch voldoende zekerheid moet dat gebaseerd zijn op beheer en niet op inkomstenderving. Bedrijven die wegbermen beheren worden ook niet beloond met slechts een onkostenvergoeding. Boeren moeten voor hetzelfde werk natuurlijk hetzelfde worden gecompenseerd.
- Het blijft echter onzeker wat de precieze opgave voor VHR-agrarische natuur precies wordt. Het is heel belangrijk dat hier zo spoedig mogelijk duidelijkheid over komt omdat dit een onderdeel is van het potentiële verdienmodel voor Utrechtse boeren.
- Voor de bossenstrategie is tot 2040 ruim 1500 ha nodig. Slechts een deel van deze opgave is binnen de NNN voorzien. Het verzoek is om de opgave binnen de NNN te herzien. Voor de invulling van de resterende bosopgave buiten de NNN moet worden gekeken naar realisatie in bebouwd gebied en koppeling aan bestaande infrastructuur om een claim op het landbouwareaal te voorkomen. Daarbij is inzet op ambities als agroforestry/voedselbos in het agrarisch gebied nu nog niet aan de orde. Pas als sprake is van een verdienmodel voor deze 'teelten', kan worden gekeken naar invulling binnen het agrarisch complex.
- Een andere opgave is om in 2050 10% van het landelijk gebied ingericht te hebben als 'groenblauwe dooradering'. Hiervan moet in 2030 de helft zijn gerealiseerd. Hoe wordt er precies omgegaan met prioritaire gebieden waarin wordt gezegd dat het om 10% in 2030 gaat? Maak ook inzichtelijk wat er nodig is om 5% en 10% groenblauwe dooradering te behalen. Hierbij is het verzoek om bij de realisering van deze opgave het agrarisch areaal te ontzien door invulling via vooral bestaande (water-) infrastructuur en andere bestaande lijnelementen. Bij de invulling moet te allen tijde de landbouw worden betrokken.

- De opgave betreffende een stikstofreductie van 46% in 2030 vinden wij een enorme opgave. Het is onhaalbaar om dit uiterlijk 2030 al te bewerkstellingen en daarom is het beter om het jaar 2035 als streven aan te houden. Dit wordt bevestigd in de landelijke politiek. Ook daar laten veel politieke partijen sinds kort het jaar 2030 los. Voor realisatie zijn voer- en managementmaatregelen, andere innovaties en natuurlijk verloop geschikte instrumenten. We zien nog wel graag een financiële doorrekening daarvan tegemoet.
Het stikstofverhaal is anders geworden rondom piekbelasting. Volgens het recente stikstofonderzoek van de Universiteit van Amsterdam draagt een boerderij al na zo'n 500 meter niet noemenswaardig meer extra bij aan de totale hoeveelheid stikstof in de lucht. De provincie Utrecht zal deze kennis mee moeten nemen in haar beleidsvoering.
- De methaanopgave zien we als een onmogelijk opgave. Bovendien wordt alleen gekeken naar de bruto-uitstoot. Om precies te weten wat er wordt uitgestoten (methaan, CO₂, lachgas e.d.) moet juist worden gekeken naar de netto-uitstoot. Hier zit nog een tegenstrijdigheid in. Methaan (van de koe) is onderdeel van een kringloop en wordt uiteindelijk weer als CO₂ door de gewassen opgenomen. Dit in tegenstelling tot methaan uit natte natuur door vernatting van (veen)gronden.
- Het toevoegen van de landbouw als 4e doel voor het UPLG vinden wij een uitstekende gedachte. Er moet wel voor worden gewaakt dat de landbouw niet wordt misbruikt als sluitstuk met oplossingen voor alle opgaven waar we allemaal voor staan.
- Er wordt het voornemen uitgesproken om de PAS-melders in Utrecht zo snel mogelijk samen met het Rijk te legaliseren. Het legaliseren van PAS-melders, interimmers en andere onvergunden moet de hoogste prioriteit hebben! Het moet een voorwaarde zijn voor het starten van gebiedsprocessen. Voorafgaand aan gebiedsprocessen moeten de vergunningen geregeld zijn.
- Uitgangspunt is en blijft de werkelijke staat van instandhouding van de natuur in plaats van de kritische depositiewaarde. Dit is afgesproken in de motie van Provinciale Staten hieromtrent.
- In het gehele concept-UPLG wordt systematisch gesproken over circulaire, natuurinclusieve en klimaatneutrale landbouw. Dit terwijl het UPLG over het gehele landelijk gebied gaat. Daar hoort natuurlijk ook de gangbare landbouw bij. Er moet ook voor de gangbare landbouw ruimte zijn om te kunnen blijven ondernemen.
- Er staat veel beschreven over de te realiseren opgaven die er nog liggen maar daarentegen wordt te weinig gesproken over hetgeen de landbouw al heeft bereikt. Het zou goed zijn om juist dit ook expliciet naar voren te laten komen.
- Iedereen weet inmiddels wat de opgaven zijn voor de landbouw. Daarentegen is over de opgaven voor terreinbeherende organisaties en andere natuurorganisaties maar weinig bekend. Er wordt telkens gesproken over een gezamenlijke opgave en dat alle betrokken partijen hier een verantwoordelijkheid in dragen. Voor het draagvlak en vertrouwen vanuit de landbouw is het van groot belang om zo spoedig mogelijk te weten welke opgaven andere partijen hierin hebben.
- Koste wat kost mag er geen landbouwgrond meer verloren gaan. Het is een bekend gegeven dat de druk op landbouwgrond in Nederland - en in de provincie Utrecht helemaal - enorm groot is en dat dit de laatste jaren eigenlijk alleen maar is toegenomen. Het is van wezenlijk belang voor de agrarische sector in Utrecht dat we zuinig zijn op de schaarse landbouwgronden die we nog hebben. Alleen dan is er perspectief om hier ook in de toekomst te kunnen boeren.
- We willen duidelijkheid over de kansen en het perspectief voor de (blijvende) boeren. Niemand is gebaat bij deze grote onzekerheid. Dit zal alleen maar leiden tot nog meer onrust in de sector dan er nu al is.

- LTO Noord wil absoluut geen overgangsgebieden met daarbij verschillende reducties. We weten inmiddels al lang dat reductiedoelen op zoneringskaartjes niet werken. Zoning is onwerkbaar en ongewenst voor gebiedsprocessen en agrarisch ondernemers. We zijn wel voor het bereiken van doelen middels langdurige agrarische natuurpakketten.
- Het is niet gewenst om naast natuur nog te spreken over andere vergelijkbare bestemmingen als landschapsgronden.
- Wij verwachten dat de provincie zelf de regie pakt in wat er wel en niet in Utrecht mogelijk is. Het Rijk fietst continu door bestaande processen heen en komt telkens met nieuwe opgaven. Kijk ervoor uit dat je niet te veel toegeeft aan het Rijk!

Het Utrechtse landelijk gebied als basis voor het UPLG

- Eerder dit jaar is het verplicht geworden om bufferstroken langs alle watergangen te hebben (op basis van het 7^e Actieprogramma Nitraatrichtlijn). We willen meer duidelijkheid over de aanvullende beheervoorschriften die hiervoor moeten komen in de stroken van 1 tot 5 meter. Wij zien dit als nog verdere inbreuk op het eigendomsrecht. Daarbovenop is het voor ons niet duidelijk wat er met de aanvullende beheervoorschriften precies wordt bedoeld en waar deze aan bij moeten dragen. Agrariërs moeten vrijwillig kunnen deelnemen. Het is aan de agrariër zelf om een invulling te geven aan de verschillende bestaande beheervoorschriften.
- Wij stellen dat boeren en tuinders langs beken die als bufferzone worden aangewezen, zelf aan het roer moeten staan voor maatregelen om de KRW-opgave te behalen. Het is van belang dat voor het beheer van deze bufferzones een verdienmodel wordt gerealiseerd, daarbij niet alleen lettend op de diensten die de boer en tuinder levert om de waterkwaliteit te verbeteren maar ook de diensten die een boer of tuinder levert als netto grondwaterleverancier. Dus dat naast ecologisch beheer van oevers, sloten en bufferstroken de boeren ook worden uitbetaald en gewaardeerd voor de blauwe dienst van grondwateraanvulling. De realiteit is dat het nu wordt afgedwongen en alleen maar tot schades leidt. HDSR heeft bij de aanwijzing van de KRW-lichamen in hun beleidsnota bepaald dat andere belangen geen schade mogen ondervinden. Dit is wel het geval dus de geleden schade moet eerst worden gecompenseerd.
- Aangegeven is dat er voor 2027 zicht is op doelbereik van de nutriëntenconcentraties in de oppervlaktelichamen in de provincie. Wij willen benadrukken om in de laatste stappen richting doelbereik ook te kijken naar het verkleinen van nutriëntenuitspoeling uit natuurgebieden en nutriënten uit het stedelijk gebied (zoals het overstorten van riolen, lozing door waterzuiveringsinstallaties, wegafspoeling etc.). Er zal blijken dat het aandeel van de landbouw hierin minimaal is. Het is hier ook van belang om naar de bestaande ganzenproblematiek te kijken. Ganzen zijn één van de belangrijkste mineralenlekken uit zowel landbouwgrond als natuur. Vaak komt deze mest rechtstreeks in het water (overigens bleek uit recente metingen dat de NH₃-emissie uit ganzenmest extreem hoog is, véél hoger dan uit rundveemest).
- In toenemende mate ontstaat er landbouwschade door onder meer ganzen, zwanen, wolven en goudjakhalzen. Als voor de provincie Utrecht een rendabele landbouw nog steeds het uitgangspunt is zullen deze schades wel op een passende wijze moeten worden gecompenseerd.
- Wij hebben er geen bezwaar tegen dat de verdere uitwerking van de regionale veenweidenstrategie Utrecht (RVS) is overgenomen in het UPLG, waarbij wordt gestuurd op maatwerk voor het verhogen van de grondwaterstand naar circa 40 cm onder het maaiveld. Echter, we weten uit de praktijk dat dit vaak wordt aangehouden vanuit het midden van de akkers. Hierdoor hebben bij een ronde ligging van de akkers de slootkanten vaak maar een drooglegging van 20 cm. Dit maakt ze in nattere periodes onbewerkbaar. Het stimuleren van onderwaterdrainage is hiervoor een goed alternatief.

- We hebben ook onze bedenken en zorgen rondom de aanleg van moerasgebieden. Meer moeras verhoogt risico's op (dier)ziektes door meer watervogels, muggen en knutten. Bovendien heeft moeras een veel slechtere waterbalans dan landbouwgrond door de hoge verdamping. Ook is niet duidelijk wat de omvang van het areaal hiervan is. Verder willen wij u erop wijzen dat wanneer het landgebruik in het veenweidegebied verandert door de vernatting, de huidige bodemvoorraad aan nutriënten beschikbaar zal komen middels broeigassgasen (lachgas- en methaan-emissies) en uitspoeling van fosfaten richting het oppervlaktewater.
- In het concept wordt beschreven dat een groot deel van het veenweidegebied door de hogere grondwaterstanden geschikt is voor de omvangrijke weidevogelopgave. LTO Noord benadrukt hierbij dat permanente vernatting onder de hogere grondwaterstanden niet wenselijk is. Permanent water op het maaiveld stimuleert zuur tolerante vegetatie waardoor verruiging van het landschap kan optreden. Verruiging stimuleert de schuilmogelijkheden voor predatoren en is niet wenselijk voor de weidevogelopgave. Wij zijn van mening dat de weidevogelopgave schreeuwt om passend faunabeheer.

Structureerende principes

- Er gaat volgens dit concept-UPLG worden ingezet op het regionaal meer water vasthouden en bufferen voor tijden van droogte. Ongeveer hetzelfde wordt beschreven over het omgaan met piekbuien. Het is hierbij onvermijdelijk dat er op meer locaties tijdelijk water op het land geaccepteerd zal moeten worden. Het onder water laten lopen van agrarische gronden is een maatschappelijk doel en de schade die van deze vernatting wordt ondervonden moeten dan ook door de maatschappij aan de agrariër worden betaald. Bovendien vinden we in het stuk geen erkenning voor de landbouw als belangrijkste grondwaterleverancier. Alleen al door de lage verdamping van landbouwgewassen ten opzichte van de meeste vormen van natuur, biedt landbouwgrond de meeste potentie om water te infiltreren. Deze potentie willen en kunnen boeren nog beter benutten, maar ze verdienen daarvoor wel erkenning, zowel financieel als in beleid.
- Dierenwelzijn wordt door onze boeren hoog in het vaandel gedragen. Alle boeren willen zo goed mogelijk voor hun dieren zorgen. Daar mag absoluut geen misverstand over bestaan!
- Heel belangrijk vinden wij dat in de samenhang met andere opgaven in het gebied, zoals de energietransitie en het programma Groei Groeit Mee, het uitwerken van deze opgaven niet ten koste gaat van het netto landbouwareaal. Bovendien hebben wij ervoor gekozen om het programma Groen Groeit Mee niet te ondertekenen. Wij zien in dit programma alleen maar belemmeringen ontstaan door extra druk op landbouwgrond en aanvullende beheer-voorschriften terwijl dit programma minimale kansen biedt voor toepassing op het eigen bedrijf van boer en tuinder.
- De relatie tussen stad en land kan wat ons betreft worden versterkt door gebruik te maken van multifunctionele landbouw. Hierbij is het belangrijk dat als een agrarisch ondernemer een nevenactiviteit wil ontwikkelen die bijdraagt aan de omgeving, wet- en regelgeving hem of haar niet onnodig in de weg staat.
- Aangegeven wordt dat een groot deel van de duurzaam opgewekte energie van het landelijk gebied komt. Beter zou zijn om aan te geven dat de landbouwsector verantwoordelijk is voor een groot aandeel van deze duurzaam opgewekte energie. Ook het participeren van de landbouw in duurzaam opgewekte energie kan alleen plaatsvinden op vrijwillige basis.
- Het is hierbij van essentieel belang dat de overheid de infrastructuur voor duurzame opgewekte energie op orde heeft. Op dit moment willen agrarisch ondernemers graag meedoen maar loopt men aan tegen netcongestie waardoor er geen aansluiting op het net mogelijk is.

Instrumentaria, onderzoek en monitoring

- De provincie is bezig om te onderzoeken wat mogelijkheden zijn om meer regie op vrijkomende agrarische gronden (voor een grondbank) en vergunningen te krijgen. Wij pleiten ervoor dat agrarische gronden en vergunningen die vrijkomen door stoppers ook beschikbaar komen voor jonge boeren die graag hun agrarisch bedrijf toekomstbestendig willen maken. Ook zij moeten een eerlijke kans krijgen om hun bedrijf verder te ontwikkelen in een richting die past bij het gebiedsproces. Dit hoeft niet altijd via de provincie Utrecht te gaan.
- Uit een aantal Natuurdoelanalyses (NDA) blijkt dat informatie over de toestand van een natuurgebied/habitattypen ten tijde van het referentiejaar (de zogenaamde TO) maar zeer beperkt of niet aanwezig was (nulmetingen ontbreken en/of de NDA's zijn vooral gebaseerd op oude data/onderzoeken). Hierdoor is het vaak niet goed mogelijk om een trend vast te stellen over aanwezige natuurwaarden in een bepaald gebied. Daarnaast vindt er onvoldoende monitoring plaats over hoe natuurwaarden zich in de loop van de tijd ontwikkelen. Dit moet frequenter gebeuren om een goed beeld neer te kunnen zetten van hoe natuurgebieden ervoor staan.
- Nu met het UPLG de scheiding tussen landbouw en natuur steeds verder vervaagt komen volgens het concept-UPLG agrariërs steeds meer in de positie als natuurbeheerder. De landbouw heeft een onmisbare functie in het beheer en onderhoud van openruimte. Laat duidelijk zijn dat veel agrarisch ondernemers graag werkzaamheden willen uitvoeren op het gebied van natuurbeheer maar wel volgens een verdienmodel en niet als onkostenvergoeding.
- Wij staan niet achter de varianten van ruimtelijke differentiatie. We hebben hier reeds samen met de provincie verschillende bedrijfsmodellen voor ontwikkeld. Hierbij is ook gekeken naar een bijbehorende kostendoorrekening om het allemaal financieel haalbaar te kunnen laten zijn. Op deze bedrijfsmodellen moet alleen op vrijwillige basis kunnen worden ingezet.
- We zijn content met een basis van 30% reductie middels voer- en managementmaatregelen. Er moet echter niet worden aangenomen dat dit relatief eenvoudig te realiseren is. Het blijft een grote opgave voor de landbouwsector. Een gebiedsfonds zou financieel kunnen helpen bij het implementeren van deze en andere onderdelen van de Landbouwmenukaart. Er zal voldoende geld beschikbaar moeten komen om dit ook daadwerkelijk te kunnen realiseren. Bovendien zijn genoemde maatregelen alleen mogelijk wanneer ze juridisch geborgd zijn.

Glastuinbouw

- De glastuinbouwsector verwacht forse kostenstijgingen door onder andere kosten van energie en arbeid. Bloemen en planten, maar zeker ook groenten en fruit uit de kas zullen substantieel duurder gaan worden. Dat terwijl de overheid ook aan de gezondheid van mensen wil werken. Maar gezond voedsel zal duurder worden. We zullen ook zien dat een deel van de productie verlegd zal worden naar het buitenland en dat we dus meer gaan importeren. De vraag is of in die landen ook zo duurzaam wordt geteeld als hier en of dit per saldo positief uitpakt voor de 'footprint' als we eens wat breder zouden kijken dan onze eigen postzegel. Daarnaast betekent het ook meer afhankelijkheid van het buitenland (buiten Europa) wat we als land inmiddels ook geen prettig idee meer vinden.

Financiering

- De financiële doorberekening van het te verkrijgen budget vanuit het Rijk mist. Provincies zullen niet allemaal het gevraagde bedrag ontvangen en daarom is het belangrijk om hier alvast voorzorgsmaatregelen in te treffen. Indien er minder geld door het Rijk aan de provincie wordt verstrekt is er ook minder mogelijk ten aanzien van het realiseren van de UPLG-doelen.

Er zal antwoord moeten worden gegeven op de vraag welke prioritering de provincie Utrecht voor de verschillende opgaven in het landelijk gebied hanteert.

Sociaaleconomische impactanalyse (SEIA)

- De provincie Utrecht zet in op een brede welvaart en vitaliteit in het landelijk gebied en wil daarom een sociaaleconomische impactanalyse uitvoeren. Wordt hierin meegenomen dat de agrarische sector ook sociale en economische activiteiten verzorgt buiten de provinciegrenzen? Bovendien zal het strategische belang van een sterke landbouw- en voedselsector in een sterk polariserende wereld moeten worden meegewogen. De uitvoering van het UPLG zal een grote impact hebben op het landelijk gebied in het algemeen en op de landbouwsector in het bijzonder. Om die reden willen wij dat er expliciet in de SEIA ook het effect van de UPLG-maatregelen op de landbouw in beeld wordt gebracht.

Participatie

- LTO Noord blijft, als belangenbehartiger van de agrarische sector en onze leden in het bijzonder, graag betrokken om mee te denken bij de verdere uitwerking voor wat betreft de toekomst van het landelijk gebied in de provincie Utrecht.

Slot

Wij vragen de provincie Utrecht een schriftelijke terugkoppeling te geven op deze memo van LTO Noord.